

duhom, plemenitim srcem neizmerno vplival dolgo dōbo petdesetih let na štajersko-slovenski národ, bil ljubljeneec in voditelj njegov. Zelo nam je ustregel g. Flegerič, da je temu vrlemu možu postavil lep spomenik s tem, da je temeljito in zanimivo opisal Kočevarjeva otročja in dijaška leta ter njegovo mnogostransko zdravniško in rodoljubno delovanje. Posebno nas je zanimalo zvedeti, da se je prapraded Kočevarjev imenoval Andraž Strgar, ki je, vojaški begunec, prišel v drugi polovici 17. stoletja iz Kočevja na Kranjskem v Središče, kjer se je oženil ter dobil imé »Kočevar« — celó v matriki. Tudi o drugih znamenitih slovensko-štajerskih rodoljubih nam objavlja g. Flegerič mnogo zanimivih podatkov. Lični knjižici zatorej želimo mnogo bralcev in kupcev.

Pisateljsko podporno društvo šteje koncem leta 1890. leta 1 častnega členu, 8 ustanovnikov, 25 pravih in 72 podpornih društvenikov, skupaj torej 106 členov. — *A.* Častni člen: Josip Juraj Strossmayr, vladika bosniški in sremski. — *B.* Ustanovniki: dr. Celestin Fr., kr. gimn. prof. v Zagrebu; Gorup Jožef, veletržec na Reki; Hren Fr., veletržec v Ljubljani; Hribar Ivan, glavni zastopnik banke »Slavije« v Ljubljani; dr. Tavčar Ivan, odvetnik v Ljubljani; dr. Turner Pavel, zasebnik na Dunaji; dr. Vošnjak Jožef, deželni odbornik v Ljubljani; Vošnjak Mihael, inženir v Celji. — *C.* Pravi društveniki ljubljanski: 1. Bartl Anton, c. kr. gimn. prof.; 2. Foerster Anton, stolni dirigent; 3. Funtek Anton, učitelj c. kr. strok. šol; 4. Grasselli Peter, župan ljubljanski; 5. dr. Gregorič Vinko, zdravnik; 6. Klun Karol, kanonik; 7. Lah Evgen, mag. koncept. pristav; 8. Levec Frančišek, c. kr. prof. na realki; 9. dr. Majaron Danilo, odvetn. koncipijent; 10. Orožen Frančišek, c. kr. prof. na učiteljski; 11. Pirc Gustav, tajnik c. kr. kmet. družbi; 12. Pletersnik Maks, c. kr. gimn. profesor; 13. dr. Poklukar Jožef, deželni glavar; 14. Rutar Simon, c. kr. gimn. prof.; 15. Šuman Jožef, c. kr. dež. šolski nadzornik; 16. Tomšič Ivan, c. kr. vadm. učitelj; 17. Zupan Tomo, c. kr. gimn. prof.; 18. Žitnik Ignacij, stolni vikar; 19. Žumer Andrej, mestni učitelj. — *D.* Pravi društveniki zunanji: 20. Jesenko Janez, c. kr. gimn. prof. v Trstu; 21. Kersnik Janko, c. kr. notar na Brdu; 22. Pintar Luka, c. kr. gimn. prof. v Novem Mestu; 23. Poznik Radivoj, c. kr. inženir v Dunajskem Novem Mestu; 24. Rahne Janko, c. kr. notar v Senožečah; 25. Svetec Luka, c. kr. notar v Litiji. — *E.* Podporni društveniki ljubljanski: 1. dr. Ambrožič Frančišek, mestni zdravnik; 2. Arce Rajko, c. kr. poštni blagajnik; 3. Bayr Alojzij, c. kr. rač. svet.; 4. Bergant Frančišek, c. kr. poštni oficijal; 5. dr. vitez Bleiweis Karol, primarij; 6. Bonač Ivan, knjigovez; 7. Březina Frančišek, železn. uradnik; 8. Detela Oton, dež. odbornik; 9. Dev Julij, oskrbnik m. klavnice; 10. Dolenc Oroslov, trgovec; 11. Drenik Frančišek, gl. zast. »Foncière«; 12. Duffé Ivan, mestni inženir; 13. dr. Ferjančič Andrej, c. kr. drž. pravd. namestnik; 14. Grbič Frančišek, ravnatelj »Glasb. Mat.«; 15. dr. Gross Frančišek, c. kr. sodn. pristav; 16. Hafner Jakob, ravnatelj priv. učilišča; 17. Hanuš Jaromir, mestni inženir; 18. Holz Vatroslav, uradnik banke »Slavije«; 19. Hribar Dragotin, upravitelj »Nar. Tisk.«; 20. Hribar Frančišek, usnjari; 21. Jenko Ivan, c. kr. poštni uradnik; 22. dr. Jenko Ljudevit, zdravnik; 23. Juvančič Ivan, trgovec; 24. Kadilnik Frančišek, knjigovodja; 25. Kalister Ivan, zasebnik; 26. dr. Kapler Jožef, c. kr. okr. zdravnik; 27. Knez Anton, trgovec; 28. Kokalj Matija, c. kr. poštni uradnik; 29. Košiček Ivan, c. kr. poštni uradnik; 30. dr. Krisper Valentin, odvetnik; 31. Križaj Jožef, mestni komisar; 32. Kušar Jožef, trgovec; 33. Lederhas Ljudevit, c. kr. gimn. prof.; 34. Lisec Ivan, železn. uradnik; 35. Lukmann Jakob, c. kr. rač. svet.; 36. ces. svet. Murnik Ivan, dež. odbornik; 37. Ničman Marija; 38. dr. Papež Frančišek, odvetnik; 39. Petelin Martin, gimn. prof.; 40. Petričič Vaso, trgovec; 41. Pirc Karol, prof. na realki; 42. Pleško Karol, c. kr. dež. sod. svetnik; 43. Poljanec Alojzij, oskrbnik prisilne del.; 44. Premk Anton, c. kr. poštni kontrolor; 45. Pribil Ivan, knjigovodja banke »Slavije«; 46. Prosenec

Jožef, gl. zast. »Unio catholica«; 47. Ravnihar Frančišek, dež. knjigovodja; 48. Ravnikar Ljudevit, c. kr. dež. sod. svetnik; 49. Razingar Anton, mestni učitelj; 50. Rohrman Viktor, tvorničar; 51. Souvan Frančišek, veletržec; 52. Strohmayr Rajko, železn. uradnik; 53. Svetek Anton, c. kr. rač. revident; 54. Svetek Ivan, železn. uradnik; 55. Šešek Ivan, mag. tajnik; 56. Trstenjak Anton, kontrolor m. hran.; 57. Valentinčič Ignacij, gl. zast. »Austrie« in »Concordie«; 58. Vesel Kajetan, c. kr. rač. revident; 59. Vohinec Fr., železn. uradnik; 60. Vrabec Matija, c. kr. fin. uradnik; 61. Zagorjan Anton, notarski uradnik; 62. dr. Zupanec Jernej, c. kr. notar; 63. dr. Zupanec Frančišek, c. kr. zdravstveni koncipist; 64. Zupančič Filip, stavb. mojster. — *F. Podporni društveniki zunaj:* 65. Brce Anton, župnik v Šent-Lambertu; 66. dr. Ipavec Benjamin, zdravnik v Gradci; 67. Novak Jan., c. kr. rudn. nadsvetnik v Idriji; 68. Novak Mihael, c. kr. okr. sodnik v Kostanjevici; 69. Plantan Ivan, c. kr. notar v Rádovljici; 70. Podkrajšek Frančišek, načelnik postaji na Savi; 71. dr. Sernec Jožef, odvetnik v Celji; 72. dr. Žizek Anton, zdravnik v Vojniku.

Aškerc v nemškem prevodu. Ob svojem času smo obljubili, da priobčimo dve Aškerčevi romanci, kateri je izborno na nemški jezik preložil g. *Anton Funtek* ter ji objavil v »Laibacher Zeitung« z dne 9. malega travna t. l. Evo ju!

Des Sängers Grab.

Hier also die Stätte, wo einsam er ruht,
Wo Frieden gefunden sein wallendes Blut;
Der Name, er steht auf dem Steine,
Kein Zweifel, er ist's, den ich meine!

Wohl lange, wohl lange schon ruhet er hier
Und doch ist's, als stünde er wieder vor mir
So, wie er gelebt und gewesen,
So, wie ich in Schriften gelesen . . .

Im Garten des Klosters, da stand wohl ein
Baum,
Da träumte er sinnend so mancherlei Traum,
Die Vöglein, sie kamen von ferne,
Die Blümlein, sie lauschten so gerne!

»Maria, die Jungfrau, pries allzeit mein
Mund,
Will singen andere Lieder zur Stund';
Hört, Vöglein, euch will ich vertrauen,
Euch, Blümlein auf sonnigen Auen!

»Ein wunderbar Sehnen das Herz mir durch-
zieht,
Ich darf es nicht singen, das herrlichste Lied,
Und kann es doch nimmer verdrängen,
Es würde die Brust mir zersprengen!

»Doch wenn ich gestorben, dann, Vöglein
ihr all',
Lasst über dem Grabe erklingen den Schall;

Spriesst, Blumen, empor aus dem Herzen,
Lasst klingen verhaltene Schmerzen!

»Und wenn ich geschlafen Jahrhunderte lang,
Lasst tönen, lasst duften den hehren Gesang
Hoch oben in Lüften, den blauen.
Tief unten auf blühenden Auen . . .«

Doch da er gestorben in einsamer Zell',
Nicht konnte er ruhen im Garten, so hell.
Musst' schlafen im Kirchlein alleine,
Tief unter dem marmornen Steine.

Und was er gesungen, der träumende Mann,
Wie könnte es tönen am Grabe fortan?
Nicht können die Vögel es singen,
Nicht kann es aus Blumen erklingen . . .

Und dies nun die Stätte, wo einsam er ruht,
Wo Frieden gefunden sein wallendes Blut?
Sein Name, er steht auf dem Steine,
Kein Zweifel, er ist's, den ich meine!

In üppigem Haine sein Grabmal nun steht,
Von Bäumen beschattet, mit Blumen besät,
Und mitten im Walde darinnen,
Da stehen des Klosters Ruinen.

Wohl brausten die Stürme vernichtend einher,
Auf dass sich erfülle des Sängers Begehr,